

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en zaterdag.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

DER PROVINCIE LIMBURG

Abonnement : 6 fr. per jaar.

Een blad afzonderlijk 1 25 centimen.

De abonnementen zijn vooral betaalbaar.

Aankondigingen 1 25 centimen per drukregel. Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 29 JULI.

Arme schoolmeesters!

Sommige geuzen-bladen kunnen maar niet zwijgen over de arme geuzen-schoolmeesters die in 't vervolg e handjes thuis a zullen moeten houden en slechts betaald zullen worden volgens hun werk. Dat kunnen de geuzen niet begrijpen.

Volgens hen zou het lulleker leven der schoolbazen moeten blijven voortbestaan; men zou schoolmeesters die niets te doen hebben, moeten blijven betalen en onderhouden; men zou moeten voortgaan met het geld der belastingbetalers aan luiertikken uit te deelen.

Terwijl arme ambachtslieden, zoals timmerlieden, metsers, lastdragers, enz. van den morgen vroeg tot den avond laat moeten werken om een preekje te winnen van omtrent 1000 frank per jaar, winnen honderden geuzen-schoolmeesters met niets te doen, 3000 tot 4000 frank en zelfs meer!

En dat vinden de Geuzen rechtvaardig en ze noemen de geuzen-schoolmeesters *arme lieden!* Herinneren wij wat al middelen die heeren gebruik hebben om hunne zakken te vullen, en om de armen, de gemeenten en het land te bestelen. Niet alleen werden de geuzen-schoolmeesters *zonder leerlingen* niet betaald, maar op den hoop toe trokken die landpeters nog het volgende:

1° 100 frank voor de catechismusles die zij niet konden geven bij gebrek aan leerlingen;

2° honderde frank uit de kas van den armen, als schadeloosstelling voor de kinderen der armen, kinderen die bij hen niet ter school kwamen;

3° geld voor vuur en licht, alhoewel de school, bij gebrek aan leerlingen, niet moest verward of verlicht worden;

4° geld voor de prijsuitdeeling alhoewel er geen prijzen konden gegeven worden, alweer bij gebrek aan leerlingen;

5° geld voor schoolbehoefte, alhoewel er geen schoolbehoefte noodig waren.

Al dit geld rolde regelrecht in 't giletzakken der nietsdoende geuzen-schoolmeesters.

En dit onrecht, dit bedrog zou moeten blijven bestaan tot groote vreugde der geuzen, maar tot groot nadeel der belastingbetalers waartusschen er velen zijn die niet meer weten hoe de twee einden van 't jaar fatsoenlijk aan-een te knoopen.

Nen, 't is tijd dat die arme schoolmeesters, die niets deden dan feesten en geld binnenrekken, op hunne plaats worden gezet en er orde komt in dien schandelijke toestand van volksuitbuiting en schaamteloze geldvermorsing.

De eerlijkheid, het gezond verstand, alles eischt dat die bedriegerij ophoude.

En dat zal gebeuren zonder iemand in zijne rechtvaardige verdiensten te schaden.

Het onderwijs was nu een geldwinkel geworden en niets dan een geldwinkel. Het moet weer worden wat het altijd moet zijn: onderwijs en eerlijkheid!

In de gasthuizen.

Nu de pest in eenige steden van Frankrijk heerscht, ziet men alweer wat de bluf en groot-spraak der zoogezegde *verwereldlijkers* der Gasthuizen weerd is: de wereldlijke bedienenden gaan loopen, en de weggejaagde nonneken worden verzocht terug te komen op de gevaarvolle plaats waar eer en deugd de ikzucht trotseert en doet zwijgen uit liefde voor den evenmenschen.

Di bewijst alweer dat het *verwereldlijken* der gasthuizen eene onmogelijkheid is.

En nogtans, wij spreken vrijmoedig, het verwereldlijken der gasthuizen — verwereldlijken in burgerlijken en niet in ongodsdienstigen zin, — zou eene opricht schoone zaak zijn en tot eere strekken aan de verlichte negentiende eeuw, die onder opzicht van zelfopoffering en naastenliefde toch zooveel te wenschen laat.

Inde daad, indien men in tijd van nood niet alleen op de nonneken, maar ook op de wereldlijken van allen aard rekenen mocht, zou dat niet schoon zijn en tot eere strekken aan het menschdom?

Tot heden is het slechts eene enkele klas van burgers, de belasteerde nonneken en kloosterlingen die alles opofferen voor den evenmenschen en niet schrikken voor de dood om arme lijdens bij te staan, te verkwikken, te troosten en desnoods te redden.

Waarom toch kunnen de verwereldlijkers niet lukken in hun werk?

Heel eenvoudig omdat hunne verwereldlijking niet op de liefdadigheid steunt maar alleen op de godsdiensthaat.

Zij nemen juist den grondslag weg der liefdadigheid die alleen bij machte is door zelfopoffering een werk te verrichten dat andere verfoeien of vreesen.

En wie stellen de geuzen gewoonlijk in de plaats der nonneken? Niet zelden slecht volk: slechte gevallen, schaamteloze vrouwen; doortrapte, helse en afschietelijke kerels!

En die zouden een liefdewerk kunnen doen!

Die zouden de plaats der nonneken kunnen bekleeden!

Dat zal of kan nooit gelukken.

De grondslag der liefde is de godsdienst; zonder liefde is er geene zelfopoffering.

De godsdiensthaat is de grondslag van de ik-

zucht; de ikzucht verbandt alle liefde en zelfopoffering.

Men moet blind zijn om de eene stelling door de andere te willen vervangen tot het bereiken van een zelfde doel.

Wat de godsdienst vermag, zal nooit de goddeloosheid vermogen.

Zelfopoffering kan niet vervangen worden door ikzucht.

Maar de godsdiensthaat is blind, dom, zinloos, en daarom zullen wij de verwereldlijkers altijd op dezelfde plaats aantreffen, in dezelfde onmacht, in dezelfde laagheid, in een peul der ongodsdienstigheid en van het eigen belang!

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe*, den 12 September aanstaande.

Paardenmarkt te Tongeren, donderdag 14 augustus.

BINNENLAND

Wij vernemen het overlijden van den heer **Piron-Vanderton**, een der brusselse Senators die den 15 juli gekozen zijn. Er zal dus binnen de maand te Brussel eene nieuwe kiezing moeten plaats hebben. Men verzekert dat de heer **Piron**, voor zijn afsterven, de laatste sacramenten heeft ontvangen.

Alhoewel de herbouwingwerken van het Natiepaleis met bedrijvigheid voortgezet worden, zullen zij nogtans eene aanzienlijke vertraging ondergaan tengevolge van eene gansch onvoorziene en zeer zonderlinge omstandigheid. Toen de stuitmuren onderzocht werden, die er zeer sterk uitzagen, werd er bevonden dat meest allen hol waren en niet meer dan eene steen dikte hadden.

Men vraagt zich hoe een bouwkundige de steentmooheid zoo verre heeft kunnen drijven, dergelijk gebouwen op zulke muren op te richten; de lieden van stiel begripen niet dat het gebouwen niet sedert lang ingestort is.

Die ontdekking heeft de voltooiingswerken tegengehouden. Men heeft die muren moeten afbreken en vervangen door volle, hetgeen nog al tijd gevraagd heeft. Derwijze dat volgens alle waarschijnlijkheid het Paleis slechts beschikbaar wezen zal tegen de heropening der Kamers toekomende jaar.

Men herinnert zich dat in de maand juni te St-Jans-Molenbeek eene geheime stokerij ontdekt is. Het onderzoek dezer zaak wordt levig voortgezet. Op bevel van den minister van financiën is al het materieel der fabriek aangeslagen en neergelegd in den koninklijken entrepot, waar het openbaar zal verkocht worden.

Woensdag rond 4 1/2 ure namiddag, wandelden vier jongelingen van Schaarbeek, die te diep in 't glas gekoken hadden, langs de vaart van Willebroek, toen rechtvoer de *Amour*, een hunner voorstelde eene bad te nemen en zelfs wedde dat hij langer onder water zou blijven dan zijne gezellen.

Het voorstel werd aanvaard en de wedding werd aangegaan tegen zekeren Van Open, een jongeling van 27 jaren.

Natuurlijks was Van Open in het water of hij verdween en kwam niet meer boven. Zijne gezellen zochten hem vruchteloos. Nog al lang nadien ging een hunner de politie van Laken verwittigen. Middelerwijl kwam een lid der nautische maatschappij daar voorbij, zag twee voeten uit het water komen en trok het lijk uit het water.

De politie deed het lijk op eene draagbaar leggen en naar het doodenhuis overbrengen. Donderdag werd de ongelukkige naar de woning zijner familie gebracht.

Men meldt uit Dinant, 24 juli:

Verleden zondag werd de heer **Longrée**, bestuurder der steenmijnen, door een honderdtal mijnwerkers aangevallen. Ten einde aan hunne mishandelingen te ontsnappen, was de heer **Longrée** verplicht geweest in eene keldertje vluchten.

Toen de gendarmen ter plaats kwamen, werden zij door de kwaaddoeners met steenen onthaald. Zij zijn er eindelijk in gelukt de bende uit elkander te drijven en de heer **Longrée** uit zijne neteligen toestand te verlossen. De bestuurder der steenmijnen had zich deze zaak op den hals gehaald, met aan twee werklieden twee dagloonen af te heiden, omdat zij zonder zijne toelating hun werk hadden verlaten.

— Gelukkig voor de dagbladpers gebeuren in den komkommertijd nu en dan ten minste nog dingen, welke niet tot de alledaagscheden behooren. Getuige het volgende: De banketbakker **Burkes** te Eindhoven had twee kanarievogels in eene kooi zitten, welke reeds eieren hadden.

's Morgens zeer vroeg hoorde hij een gepiep, riep hij zijne vrouw en was al blijde in de meening, dat hij jonge kanarievogeltjes had. Zijne nieuwsgierigheid niet kunnende bedwingen ging hij zien, maar verbeeld u zijne verwondering: in plaats van jonge kanarievogeltjes vond hij vier jonge maizen.

De eieren waren door de oude muis opgepeuzeld, terwijl de kanarievogel zonder kwaad vermoeden op haar nest bleef zitten. De oude muis kwam later de jonge door de tralieën heen eten geven.

BUITENLAND

Frankrijk.

DE CHOLERA.

Het aantal personen die Marseille ontvlucht zijn hetzij in de nabijgelegen dorpen of naar Korsika, Italië of elders, wordt op 100,000 geschat. Verscheidene stoomvaartondernemingen hebben haren dienst in Alexandrie, Korsika, Tunis en Italië gestaakt. De besmetting verspreidt zich in het zuiden des lands. Daar is geen arrondissement (in het zuiden namelijk) waar geen sterfgeval ten gevolge van Cholera is voorgekomen.

Er wordt thans te Marseille een verzoekschrift gericht aan het gemeentebestuur tot vergunning tot het houden van de vroegere processien ter eere van Notre dame de la Garde.

Ut Toulon wordt gemeld, dat er gebrek aan brood is begonnen te komen, daar de meeste bakkers hunne winkels hebben gesloten. De soldaten hebben nu bevel ontvangen het bakkerswerk te verrichten.

Er zijn vijftien leeraars en studenten in de geneeskunde aan de hogeschool te Montpellier te Toulon aangekomen om in de ambulancie hulp te bieden.

Te Arles was maandag 12 personen aan de cholera bezweken zijn, heerscht eene onbeschrijflijke schrik integenstaande de prefect van het departement Bouches du Rhone er aanwezig is en er weer eene processie tot afwering der ziekte is toegetaen. In massa zijn de inwoners uit de stad gevlucht, zoodat deze bijna ontvolkt is.

In eene vergadering van de Parysche *Académie de médecine*, die zich tegenwoordig alleen bezig houdt met het bespreken van den cholera, is een brief voorgelezen van dokter **Fauvel**, waarin deze geneesheer beweert, dat te Marseille en te Toulon niet de Aziatische cholera heerscht, maar men slechts te dien heelt met cholera nostras, die zich niet verder zal uitbreiden. Niettemin verspreidt de ziekte zich meer en meer in de omstreken.

Volgens een berichtgever aan den *Temp* zijn te Arles van de 25000 bewoners niet meer dan 5000 in de stad gebleven.

Er zijn bijna geen levensmiddelen meer te bekomen en de Raad kon niet vergaderen omdat de leden allen weg waren. Van de acht personen, die werden aangetast stierven er vier, doch er waren geen menschen om ze te begraven, zoodat zij, ondanks de voorschriften der geneeskundigen, twintig uren boven aarde bleven slaan.

De drie personen die te Lyon werden aangetast zijn aan de betere hand. Daarentegen wordt melding gemaakt van de verschillende gevallen in de kleine plaatsen in den omtrek der hesnette steden, onder ander der steden **Brignoles**, **Vins** en **Singes**.

Het brusselisch blad, *le Patriote*, meldt dat in de voorstad **St-Gillis** te Brussel, eene dame die met barem man uit de omstreken van Toulon daar was aangekomen en zoo te Parys als op de Belgische grenzen de a berokking a had ondergaan zou zijn ziek geworden en dat de geneeskundigen hebben bevonden dat zij aan de Aziatische cholera leed. Ook de buren zouden zijn aangetast.

Als waarschuwing ten opzichte van overhaaste begrafenissen in tijden van besmettelijke ziekten, herinnert de *Voltaire* een treffend geval, dat in den omtrek van **Dieppe** voorkwam. Daar stierf een 14-jarig meisje aan de cholera, en de bewoners van het Corp eischen, dat zij onmiddellijk begraven zou worden. Men bracht eene onderhaast gemaakte kist; maar het lichaam der doode, waarvan een arm was kromgetrokken, kon er niet in en de vader wist door zijn krachtig verzet uitstel der begrafenissen te bewerken. Toen den volgenden dag tot het kisten overgegaan zou worden, herleefde het meisje, dat slechts schijn dood geweest was. Het arme kind, dat zoo ternauwernood aan het gevaar van levend begraven te worden ontsnapte, had gedurende den tijd dat zij als dood nederlag alles kunnen hooren wat er gebeurde en gesproken werd!

De *Voltaire* ziet in het feit een reden ten voordele der lijkverbranding, opdat de schijn doodden niet voor een oogenblik in den nacht van het graf ontwaaken zullen. Maar hij volle bewustzijn, zoodat hij voorbeeld dit meisje was, verband te worden is toch eene niet minder ontzettende gedachte.

Te Marseille zijn 80 op 100 van de winkels gesloten; meer dan 100,000 personen hebben de stad thans verlaten.

Duitschland.

Dokter **Haberkorn**, te Glogau, was onlangs in de noodzakelijkheid om zekeren spoorwegambtenaar, **Schumann**, als ongeschikt voor den dienst af te keuren, waarop deze met een klein pensioen uit zijnen dienst werd ontslagen. Hij had zes kinderen en daar hij zich nu met dezen tot den bedelstaf gebracht zag, wilde hij zich op den geneesheer wreken.

Hij wachtte hem op en loste, zaterdag morgen

op de openbare straat, twee revolverschoten op hem, waarvan het eerste hem aan den arm, het tweede in de zijde trof, zonder echter wonden van veel betekenis toe te brengen.

Onmiddellijk daarop richtte **Schumann** het pistool tegen zijn eigen hoofd en hij viel zwaar gewond neder. Ofschoon dokter **Haberkorn** aan den ongelukkige de noodige zorg wijdde, stierf deze kort daarop in het hospital.

Rusland.

Peter de Grooten van Rusland gaf in 't jaar 1715 toen hem een prins was geboren, een groot feest. Zijn gehele hofnar **Satof**, een man van 84 jaar, huwelijkt hij bij deze gelegenheid uit aan eene jonge weduwe van 22 jaar. Een gemaskerd gezelschap van 100 personen, in sleden getrokken, geleide het paar naar de kerk. De Czar en zijn gevolg waren gekleed als friesche boeren. Zelf had Peter alles in orde gebracht. De vier grootste stoteraars die in 't land te vinden waren geweest, deden dienst als bruidsjonkers; de vier dikste en plompste personen, die men had kunnen machtig worden, als voorloopers. Blinde en lamme oude lieden moesten aan tafel bedienen. Toen de stoet zich in beweging stelde werden alle klokken geluid, en toen men zich aan tafel zette werden alle trommen geornd en allerlei verschillende dieren aan het brullen en schreeuwen gebracht.

't Was zoo een geweldig leven, dat niemand zijn buurman verstaank. De keizer echter vermaakte zich kostelijk en beroemde er zich den volgenden dag op, dat in geheel Petersburg niemand bepaald nuchter was geweest.

Er loopen geruchten over het ontdekken eener nieuwe s. menzering door de politie van Sint-Petersburg. Onlangs zou een sergeant **Lador** grenadiers van de lijfwacht in het Park nabij de statie van den ijzerenweg Finland, drie personen hebben ontdekt die in hinderlaag waren, waarbij hij zwaar werd gekwetst.

Ten gevolge der ontdekking van de samenweering tegen den czar te Warschau zijn 100 personen waaronder vele Serviers en Bulgaren, gevangen genomen. De samenweering kwam aan het licht, doordien een jong nihilist, door zijne partij veroordeeld om een hooggeplaatst ambtenaar, met wiens dochter hij verloofd was, te vergiftigen, in plaats daarvan zichzelf doodde en brieven nabeh aan zijn meisje, die in handen van de justitie gekomen, den draad aangaven, waarlangs de samenweering werd opgespoord.

Amerika.

Uit Amerika, het vaderland van **Tanner**, komt een allerzondigst bericht omtrent eene jufvrouw van 36 jaar oud, die in geen zes-en-veertig dagen geeten of gesproken heeft. De naam dezer vrouw is **Lizzie Bradley**. De oorzaak dezer zonderlingheid zegt men te zijn een familietwist tusschen haar en haren ouden vader, die tamelijk bemiddeld is. Haar mededeelingen doet ze met potlood op papier. Haar vader vreesde dat hare bescheidenheid tot een noodlottig einde zou leiden, brachtte eene verzoeking te bewerken. Hij roeping ze over om wat kirkenvleesch en eenige bessen te gebruiken, maar niets wilde in haren maag blijven. Geheel ontmoedigd, weigert zij sedert altes, zelfs de kleinste bete. De dood is nu onvermijdelijk. Ze is reeds een gerante. Nog eenige dagen, schreef men onlangs, en hare zelfgekoze eilende zal eindigen. Dr. **W. H. Farrow**, een vermaard en aldaar praktiseerend geneesheer bevestigt de waarheid van het verhaal.

Politiek overzicht

In afwachting dat het fransch-chineesch geschied vereldf wordt, houdt de fransche regering zich reeds bezig met de inrichting van den bestuurlijken en financiellen dienst van **Tonkin**. Generaal **Millot** heeft de onmiddellijke verzending naar **Tonkin** gevraagd van een twintigtal bekwaame ambtenaren, tot die vakken behoorende. Volgens de verklaringen van den oppervelheber **derexpeditie**, is de tegenwoordigheid der agenten onmisbaar voor de goede inrichting der diensten in die kolonie.

In de amerikaansche Vereenigde Staten houdt men zich thans veel bezig met de aanstaande kiezingen voor den president der machtiger republiek. De aanhangers van den heer **Blaine** hebben in de laatste acht dagen veel moeite gedaan om zijne kandidatuur te doen aannemen door de zoogenaamde **republikeinen-dissidenten** en zijn er gedeeltelijk in gelukt. Op eene vergadering, egeristeren te **New-York** gehouden, is de gedachte eener stemmenverdeling afgewezen door de republikeinen, die vroeger besloten hadden de kandidatuur van den heer **Blaine** te verwerpen en te stemmen voor den heer **Cleveland**, kandidaat der demokraten. Dit zal wellicht niet beletten dat een klein getal onder hen tegen den heer **Blaine** zullen stemmen, of ten minste zich zullen onthouden, doch de meerderheid der dissidenten zal ongetwijfeld de beslissing aannemen, waartoe eergisteren besloten werd en de kassen van den heer **Cleveland** zullen er zooveel door verminderd zijn.